

Î N C H E I E R E

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Margarita Goraș,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Margaritei Goraș împotriva Liceului Teoretic „Ștefan-Vodă”, intervenient accesoriu Direcția generală educație, tineret și sport a Consiliului municipal Chișinău cu privire la anularea ordinelor privind angajarea în serviciu și încetarea contractului individual de muncă și a contractului individual de muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, prin care au fost admise apelul declarat de către Liceul Teoretic „Ștefan-Vodă” și cererea de alăturare la apel depusă de către Direcția generală educație, tineret și sport a Consiliului municipal Chișinău, a fost casată integral hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 24 martie 2017 și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

c o n s t a ț ă:

La 14 noiembrie 2016, Margarita Goraș a depus cerere de chemare în judecată împotriva Liceului Teoretic „Ștefan-Vodă”, intervenient accesoriu Direcția generală educație, tineret și sport a Consiliului municipal Chișinău cu privire la anularea ordinelor privind angajarea în serviciu și încetarea contractului individual de muncă și a contractului individual de muncă.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în perioada 01 septembrie 2004-23 martie 2015, a deținut funcțiile de director al Liceului Teoretic „Ștefan-Vodă” și profesor de limbă și literatură română, cu sarcina didactică de 9 ore săptămânal.

A menționat că, la 23 mai 2015, conform art. 153 din Codul educației, contractul individual de muncă în funcția de director a încetat, iar până la 16 februarie 2016, a deținut funcțiile de director-interimar al liceului și profesor de limbă și literatură română.

A susținut că, prin ordinul directorului Liceului Teoretic „Ștefan-Vodă” nr. 14 din 02 martie 2016 a fost angajată în funcția de profesor de limbă și literatură

română, cu sarcina didactică de 22,5 ore săptămânal pe perioadă determinată, începând cu 29 februarie 2016 pînă la 31 mai 2016, cu regimul de muncă de 35 ore săptămânal.

A afirmat că, în urma consultării prealabile cu șeful Secției personal a Direcției generale educație, tineret și sport a Consiliului municipal Chișinău, care a avut loc la 29 februarie 2016, a depus în aceeași zi o cerere pe numele directorului liceului, prin care a solicitat să fie angajată în funcția de profesor de limbă și literatură română, cu sarcina didactică de 22,5 ore săptămânal.

A relevat că, cererea sa a fost acceptată și coordonată cu directorul-adjunct al Direcției generale educație, tineret și sport a Consiliului municipal Chișinău, care a decis să activeze pînă la 31 mai 2016.

A invocat că, la 02 martie 2016, directorul liceului i-a propus să ia cunoștință cu ordinul nr. 14, prin care a fost angajată în funcția de profesor de limbă și literatură română, cu sarcina didactică de 22,5 ore săptămânal, pe perioadă determinată, începând cu 29 februarie 2016 pînă la 31 mai 2016, cu regimul de muncă de 35 ore săptămânal, însă nu l-a semnat, nefiind de acord cu angajarea pe o perioadă determinată.

A declarat că, contrar art. 56 alin. (1) din Codul muncii, contractul individual de muncă nu a fost negociat și i-a fost adus la cunoștință doar la 12 august 2016, adică peste 3 luni după depunerea cererii din 12 mai 2016.

A mai declarat că, ordinul pârâtei nr. 14 din 02 martie 2016 cu privire la angajare contravine art. 48 și 49 din Codul muncii, nefiind informată despre clauzele contractului individual de muncă, precum și art. 43 din Constituția RM.

A susținut că, cererile sale adresate pârâtei în vederea soluționării litigiului pe cale extrajudiciară au rămas fără examinare.

Solicită anularea ordinelor Liceului Teoretic „Ștefan-Vodă” nr. 14 din 02 martie 2016 cu privire la angajare și nr. 39 din 25 mai 2016 cu privire la încetarea contractului individual de muncă și a contractului individual de muncă din 02 martie 2016.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana din 24 martie 2017 a fost admisă acțiunea și au fost anulate ca fiind ilegale ordinul Liceului Teoretic „Ștefan-Vodă” nr. 14 din 02 martie 2016 cu privire la angajare, contractul individual de muncă nr. C02/16 din 02 martie 2016 și ordinul Liceului Teoretic „Ștefan-Vodă” nr.39 din 25 mai 2016 cu privire la încetarea contractului individual de muncă.

Prima instanță, anulând contractul individual de muncă nr. C02/16 din 02 martie 2016, a reținut că, la încheierea acestui contract nu au fost respectate prevederile art. 56 alin. (3) din Codul muncii, care stabilește forma contractului individual de muncă.

De asemenea, prima instanță, anulând ordinul Liceului Teoretic „Ștefan-Vodă” nr. 14 din 02 martie 2016 cu privire la angajare, a concluzionat că, în lipsa unui contract individual de muncă negociat și semnat între Margarita Goraș și Liceul Teoretic „Ștefan-Vodă”, emiterea ordinului nr. 14 din 02 martie 2016 este neîntemeiată, iar pe cale de consecință, se constată ca fiind neîntemeiată și emiterea ordinului nr. 39 din 25 mai 2016 cu privire la încetarea contractului individual de

muncă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017 au fost admise apelul declarat de către Liceul Teoretic „Ștefan-Vodă” și cererea de alăturare la apel depusă de către Direcția generală educație, tineret și sport a Consiliului municipal Chișinău, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, intimata Margarita Goraș, solicitând anularea ordinelor Liceului Teoretic „Ștefan-Vodă” nr. 14 din 02 martie 2016 cu privire la angajare și nr. 39 din 25 mai 2016 cu privire la încetarea contractului individual de muncă, a omis termenul de 3 luni prevăzut de art. 355 alin.(1) lit. a) din Codul muncii, or, termenul curge de la data când salariatul a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său, iar intimata a confirmat în cadrul examinării cauzei că a luat cunoștință cu ordinul apelantului nr. 14 din 02 martie 2016, însă a refuzat să-l semneze.

Referitor la ordinul Liceului Teoretic „Ștefan-Vodă” nr. 39 din 25 mai 2016 cu privire la încetarea contractului individual de muncă, instanța de apel a reținut că, intimata a cunoscut despre acesta la 11 august 2016, fapt confirmat prin semnătura acesteia din registrul de evidență a carnetelor de muncă (f. d. 51). Mai mult ca atât, odată ce intimata a luat cunoștință cu ordinul de angajare, care a fost emis pentru o perioadă determinată, în mod inevitabil a cunoscut despre momentul încetării contractului individual de muncă.

De asemenea, instanța de apel a mai reținut că, la 19 mai 2016, intimata a mai contestat contractul individual de muncă nr. C02/16 din 02 martie 2016 și ordinul apelantului nr. 14 din 02 martie 2016, însă cererea de chemare în judecată a fost restituită prin încheierea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 06 iunie 2016, fapt ce confirmă încă o dată că, intimatei i-au fost aduse la cunoștință actele contestate, iar termenul de contestare a fost omis, nefiind solicitată repunerea în termen.

La 21 martie 2018, Margarita Goraș a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului indică faptul că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, fiind emisă cu încălcarea legislației în vigoare, fapt care a dus la soluționarea greșită a cauzei, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Menționează că, la emiterea deciziei instanței de apel, au fost încălcate prevederile art. 239 și 240 CPC.

Susține că, a prezentat instanței de judecată probe concludente, care confirmă că a primit copiile de pe ordinele Liceului Teoretic „Ștefan-Vodă” nr. 14 din 02 martie 2016 cu privire la angajare și nr. 39 din 25 mai 2016 cu privire la încetarea contractului individual de muncă la 12 august 2016.

Afirmă că, primind copiile enunțate la 12 august 2016, termenul de 3 luni expira la 12 noiembrie 2016, însă dat fiind faptul că, ziua de 12 noiembrie 2016 era zi de odihnă, cererea de chemare în judecată a fost depusă la 14 noiembrie 2016, adică în termen.

Relevă că, instanța de apel nu a dat apreciere cuvenită probelor și explicațiilor sale, fapt care a dus la soluționarea greșită a cauzei.

Prin referința depusă la 02 mai 2018 reprezentantul intimatului Liceul Teoretic „Ștefan Vodă”, Eugeniu Glușenco a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilit cu certitudine momentul comunicării recurenței a deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Margarita Goraș nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Margarita Goraș, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Margaritei Goraș ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Margaritei Goraș se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic